

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 9Co/328/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2716206114
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Holič
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2716206114.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu: JUDr. Martin Holič a členiek senátu: Mgr. Renáta Gavalcová a JUDr. Bibiána Ťažiarová, v právnej veci žalobkyne: H. V., nar. XX.X.XXXX, bytom Z. XXXX/X v C., proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zastúpenému splnomocnencom: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 47 233 516, o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky a určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy o úvere, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Skalica č.k. 3Csp/112/2016-128 zo dňa 11.07.2018, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výrokoch I., III., IV., V. a VI. p o t v r d z u j e .

II. Žalobkyňa má voči žalovanému n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vo výroku I. určil, že Dohoda o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) č. 8500114646, uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 22.05.2015, je neplatná. V časti určenia neprijateľnosti tejto podmienky súd žalobu zamietol. Vo výroku II. súd zamietol žalobu v časti určenia neprijateľnosti a neplatnosti ustanovenia článku 8, bod 8.1 - Sankcie Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500114646, uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 22.05.2015. Vo výroku III. súd určil, že Rozhodcovská dohoda č. 8500114646 zo dňa 22.05.2015 je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, ktorá je neplatná. Vo výroku IV. súd určil, že úver zo Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500114646 je bez úrokov a bez poplatkov. Vo výroku V. súd priznal žalobkyni oproti žalovanému nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu a vo výroku VI. uviedol, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

2. Rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil právne aplikáciou § 1 ods. 2, § 2, § 9 ods. 1 a 2, § 11 ods. 1, 4 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 37 ods. 1, § 39, 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1 až 6, § 54 ods. 1 a 2, § 544 ods. 1 a 2, § 551 ods. 1 a 2, § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, § 497, § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka, ako aj čl. 6, čl. 2, čl. 3 a prílohy čl. 1 smernice Rady 93/13/EHS5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

3. Vecne argumentoval tým, že súd posúdil zmluvu o revolvingovom úvere a zistil, že dňa 22.05.2015 bola uzatvorená formulárová spotrebiteľská zmluva, súd preto prihliadal na to, či uzavretá zmluva neobsahuje neprijateľné podmienky, ktoré by na škodu spotrebiteľa zakladali nápadný nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán. Žalovaný sa v zmluve o revolvingovom úvere zaviazal poskytnúť úver (úverový rámec) 1.500,- eur a žalobkyňa sa zaviazala úver splatiť v 36 mesačných

splátkach vo výške 87,17 eur, v zmluve nie je uvedený termín splatnosti jednotlivých splátok. Z právneho hľadiska ide podľa obsahu záväzkov zmluvných strán zmluvy o revolvingovom úvere o zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z.z., pričom došlo zo strany žalovaného k poskytnutiu jednorazového úveru, nie revolvingového úveru.

4. Dohoda o zrážkach zo mzdy je akcesorickým právnym úkonom k hlavnému právnemu úkonu, ktorým je úverová zmluva. Zároveň je samostatným právnym úkonom, ktorý má splňať všeobecné náležitosti právnych úkonov upravených, či už vo všeobecnej časti Občianskeho zákonníka v § 37 až 39 alebo osobitnej časti v § 551. Pokiaľ by bol neplatný hlavný právny úkon, spôsobilo by to neplatnosť aj vedľajšieho právneho úkonu, t.j. dohody o zrážkach zo mzdy. Zároveň však nič nevylučuje posudzovať samostatne platnosť tohto vedľajšieho právneho úkonu, ktorý je samostatným právnym úkonom. V dohode o zrážkach zo mzdy, uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným, sa uvádza zabezpečenie pohľadávky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere bez jej špecifikácie. Napadnutá dohoda je preto neurčitá, čo spôsobuje jej absolútnu neplatnosť podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. I keď bola Dohoda o zrážkach zo mzdy uzatvorená ako samostatná listina, teda nie ako súčasť zmluvy o úvere, nemá to vplyv na skutočnosť, že ide o formulárové tlačivo, do ktorého obsahu nemohla žalobkyňa ako spotrebiteľ zasiahnuť ani ovplyvniť ho. Formulár podpísala v deň podpísania zmluvy o úvere, keď fakticky nemohla byť stranám dohody známa výška pohľadávky, s ktorou je resp. bude žalobkyňa v omeškaní a na ktorej zaplatenie bude môcť žiadať žalovaný od zamestnávateľa žalobkyne vykonávať zrážky zo mzdy, pričom spotrebiteľ nebude mať možnosť žiadnym spôsobom skontrolovať, čo bude obsahovať žalovaným uplatnená pohľadávka na zrážanie, t.j. či si nebude žalovaný uplatňovať napríklad sankcie, ktoré nie sú v súlade s predpismi na ochranu spotrebiteľa. Z dôvodu záveru súdu o neplatnosti právneho úkonu, týkajúceho sa dohody o zrážkach zo mzdy, súd vyhovel časti žaloby žalobkyne a určil, že dohoda o zrážkach zo mzdy je neplatná. Žalobu v časti vyhlásenia dohody za neprijateľnú zmluvnú podmienku zamietol, nakoľko iba v prípade platného právneho úkonu možno určovať neprijateľnosť zmluvnej podmienky.

5. Žalobkyňa žiadala vyhlásiť za neprijateľnú zmluvnú podmienku ustanovenie čl. 8, bod 8.1 - Sankcie - Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500114646 z 22.05.2015. Táto zmluvná podmienka je uvedená v zmluve o úvere v časti 8.1, z obsahu tohto bodu súd zistil, že žalobkyňa ako spotrebiteľ nemala možnosť do textu dohody zasiahnuť, ani ho odmietnuť. Zároveň však treba konštatovať, že dojednanie o zmluvnej pokute nie je vylúčené ani v spotrebiteľských právnych vzťahoch vzhľadom na ustanovenie § 544 OZ. Dojednanie v bode 8.1 možno považovať za písomnú dohodu medzi zmluvnými stranami o výške zmluvnej pokuty podľa § 544 OZ. Zmluvná pokuta slúži ako nástroj tlaku na dlžníka, aby splnil svoj záväzok na splnenie peňažného dlhu včas. Právny poriadok pre výšku zmluvných pokút neustanovuje žiadny strop resp. obmedzenie. Je potom kľúčovým, ako treba vykladať pojem neprímerane vysoká suma z § 53 ods.4 písm. k) OZ citovaného v bode 27 a v tej súvislosti riešiť problém dovolenosti možného súbehu nárokov na zmluvnú pokutu a úroky z omeškania. Zmluvná pokuta upravená v bode 8.1 zmluvy o úvere predstavuje hodnotu 14,6 % ročne z dlžnej sumy. Smerodajným je ustanovenie § 3a ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., podľa ktorého ak je predmetom spotrebiteľskej zmluvy poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi, sankcie za omeškanie spotrebiteľa so splácaním peňažných prostriedkov nesmú spolu prevýšiť priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov naposledy zverejnenú podľa osobitného predpisu pred vznikom omeškania o viac ako 10 percentuálnych bodov ročne a súčasne nesmú prevýšiť trojnásobok úrokov z omeškania podľa tohto nariadenia vlády; za rozhodujúcu sa považuje ročná percentuálna miera nákladov pre obdobný typ spotrebiteľského úveru. Keďže v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere bola výška zákonného úroku z omeškania 5,05 %, ktorého trojnásobná výška predstavuje hodnotu 15,15 %, v čase podania žiadosti žalovaného o zrážky zo mzdy u zamestnávateľa žalobkyne dňa 14.04.2016 bola výška zákonného úroku z omeškania 5 % ročne, trojnásobok je 15 % ročne, možno potom konštatovať, že výška zmluvnej pokuty 14,6 % ročne neprekračuje trojnásobok úrokov z omeškania podľa tohto nariadenia vlády. Vzhľadom na uvedené súd nepovažuje výšku písomne dohodnutej zmluvnej pokuty za neprímeranú a teda nejde o neprijateľnú zmluvnú podmienku, preto žalobu v tejto časti zamietol.

6. Žalobkyňa tiež žiadala určiť, že rozhodcovská zmluva č. 8500114646 z 22.05.2015 je ako neprijateľná zmluvná podmienka neplatná. Rozhodcovskú zmluvu síce vlastnoručne podpísala žalobkyňa, avšak súd je toho názoru, že preskúmanú rozhodcovskú zmluvu možno považovať za neprímeranú, nakoľko bola uzavretá vo formulárovej podobe, ktorú predkladal žalovaný ako veriteľ žalobkyne ako dlžníkovi, nebola individuálne vyjednaná, jej obsah nemohla žalobkyňa nijakým spôsobom ovplyvniť, dopĺňali sa len údaje

o žalobkyni ako meno, bydlisko a dátum narodenia, pričom o poučení žalobkyne ako spotrebiteľa o rozdiely medzi štátnym a rozhodcovským súdnym procesom niet ani zmienky. Veriteľ mohol na základe takejto rozhodcovskej zmluvy predložiť spor na prejednanie rozhodcovi, ktorého sám určil a vylúčiť tak súd, ktorý by bol inak príslušný na rozhodovanie. V zmysle zmluvných dojednaní v rozhodcovskej zmluve si spotrebiteľ nemohol nijakým spôsobom presadiť príslušnosť inak príslušného súdu v zmysle občianskoprávných predpisov, bol už dopredu určený rozhodcovský súd (i keď bola možnosť výberu zo štyroch rozhodcovských súdov). Na základe tejto rozhodcovskej zmluvy spotrebiteľ ešte pred vznikom akéhokoľvek sporu stráca právo brániť sa voči nárokom dodávateľa na riadnom súde v mieste svojho bydliska. Rozhodcovská zmluva v predmetnej veci spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa tým, že znemožňuje spotrebiteľovi zvoliť si spôsob riešenia prípadného sporu tým, že určuje na prejednanie rozhodcovský súd. V žiadnom prípade nemožno považovať za individuálne dohodnutú zmluvu, ktorá je vopred naformulovaná dodávateľom a spotrebiteľ nemal možnosť jej obsah ovplyvniť. Zmyslom a cieľom úpravy spotrebiteľského práva v Občianskom zákonníku je poskytnúť spotrebiteľom v Slovenskej republike, ako v členskom štáte Európskej únie, minimálne taký štandard ochrany aký stanovuje smernica Rady 93/13/EHS 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „smernica“). Súd dospel k záveru, že dojednanie rozhodcovskej zmluvy ohrozuje ochranu spotrebiteľa, ktorú mu zaručujú kogentné ustanovenia Občianskeho zákonníka vykladané v súlade so smernicou č. 93/13/EHS. Rozhodcovská zmluva, ktorá je individuálne nedojednaná vylučujúci súd inak príslušný, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou v zmysle výkladu § 53 ods. 1, § 53 ods. 2 a § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka.

7. Pokiaľ žalobkyňa žiadala určiť, že úver vyplývajúci zo Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500114646 z 22.05.2015 je bez úrokov a bez poplatkov, súd sa zaoberal tým, či zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňa náležitosti podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. Keďže bol žalobkyni poskytnutý úver jednorazovo, zmluva o úvere musí obsahovať náležitosti podľa § 9 zákona č. 129/2010 Z.z. Súd zistil, že zmluva o úvere v čase jej uzavretia neobsahovala všetky náležitosti stanovené zákonom a to konkrétne náležitosť uvedenú v ustanovení § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, súd je toho názoru, že nestačí uviesť počet mesiacov splatnosti úveru, ale treba uviesť konkrétny dátum konečnej splatnosti úveru, nakoľko tento nie je možné zo zmluvy vyvodiť, keďže nie je určená ani splatnosť jednotlivých splátok. V zmluve je síce v bode 7 uvedené, že dlžník sa v ďalšom odkazuje na úpravu obsiahnutú v zmluvných dojednaniach zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, dlžník sa so zmluvnými dojednaniami zoznámil, nemá k nim žiadne výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať, súdu však na dôkaz zmluvné dojednania predložené neboli. Bez dôkazu nebolo možné zistiť, či splatnosť jednotlivých splátok bola upravená prípadne v ďalších zmluvných dojednaniach, čo ale žalobca ani vo svojom vyjadrení z 16.02.2018 netvrdil. V tomto podaní uviedol, že zmluva uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným obsahuje termín splatnosti splátky, uvedené tvrdenie však ničím nepodložil. Jediný dokument, z ktorého súdu vyplýva termín splatnosti splátok je oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere č. 8500114646, kde je uvedená splatnosť splátok k 1. dňu v mesiaci a je uvedená splatnosť prvej a poslednej splátky úveru. Oznámenie je podpísané len žalovaným, ide o jednostranný právny úkon, pričom zo zmluvy o úvere nevyplýva, že oznámenie je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere, rovnako ako splátkový kalendár, v ktorom sú uvedené termíny splátok. Keďže oznámenie nie je súčasťou zmluvy o úvere, potom zmluva o úvere neobsahuje okrem vyššie uvedenej náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. t.j. údaju o konečnej splatnosti úveru ani náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z.z. výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, keďže v zmluve o úvere nie je dojednaný termín splatnosti jednotlivých splátok. Vzhľadom na uvedené súd určil, že úver zo zmluvy o úvere je v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. bez úrokov a bez poplatkov. Pokiaľ ide o členenie splátky, súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 22.02.2018 sp. zn. 3Cdo 146/2017, v ktorom je zaujatý eurokonformný výklad ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. v tom zmysle, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. Nemožno v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z.z. od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky. Žalobkyňa bola v konaní stranou úspešnou. O náhrade trov konania súd preto rozhodol s použitím ust. § 255 ods. 1 C.s.p.

a § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že jej súd priznal oproti žalovanému nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 C.s.p..

8. Proti rozsudku v jeho vyhovujúcej časti vo výrokoch I., III., IV., V. a VI. podal prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu odvolanie žalovaný, podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP a žiada, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie v napádanej časti tak, že žalobu zamietne a žalovanému prizná nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v celom rozsahu, eventuálne aby zrušil predmetný rozsudok a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Výrok I. v napádanom rozsudku konajúci súd odôvodnil tým, že dohoda je neurčitá, lebo sa uvádza v nej, že ide o zabezpečenie pohľadávky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Z odôvodnenia rozsudku ani len nevyplýva zhodnotenie „neurčitosti“ vymedzenia pohľadávky. Súd tento záver prijal bez akéhokoľvek náležitého odôvodnenia, čiže zo samotného rozsudku je nereálne sa dozvedieť ani len to, ako súd posudzoval otázku určitosti. Vyslovenie neplatnosti právneho úkonu je v zmysle súdnej praxe rozhodnutím ultima ratio (napríklad nález Ústavného súdu SR z 1. apríla 2015, sp. zn. I. ÚS 640/2014). Má prichádzať teda do úvahy ako posledné riešenie, nie ako prvé. V zmysle toho mal súd pri závere o neurčitom vymedzení zabezpečenej pohľadávky, ktorý sa však týka len časti tohto vymedzenia, vychádzať z ustanovenia § 41 Občianskeho zákonníka. Žalovaný napáda aj vecnú stránku rozsudku, teda dôvod, pre ktorý súd považuje časť definície a vymedzenia „zabezpečenej pohľadávky“ za neurčité. Zákonná úprava výslovne určuje, že obsah právneho úkonu sa vykladá podľa § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka a až vtedy, ak na základe jeho aplikácie nie je možné odstrániť pochybnosti o obsahu (čo žalovaný v tomto prípade popiera) je možné dospieť k záveru o neurčitosti. Súd podľa odôvodnenia rozsudku sa ani len neriadil uvedeným ustanovením, ale automaticky pristúpil ku konštatovaniu neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy. Postup súdu nemá oporu v zákone. Z dohody o zrážkach zo mzdy pritom vyplýva, že sa ňou zabezpečujú pohľadávky, ktoré spoločnosť bude mať (má) voči Dlžníkovi pohľadávku, ktorá vznikne tým, že Spoločnosť poskytne úver Dlžníkovi na základe zmluvy o revolvingovom úvere č. (...). Dohoda o zrážkach zo mzdy zabezpečuje pohľadávku veriteľa, ktorú má v čase vzniku voči dlžníkovi (titulom poskytnutia úveru na základe zmluvy o revolvingovom úvere) a súčasne ktorá môže vzniknúť výlučne v rámci a na základe zmluvného vzťahu z uvedenej zmluvy. Právny dôvod, z ktorého pohľadávka vznikne je identifikovaný dostatočne na to, aby nevyvolával žiadne pochybnosti. Predmetom zmluvy o revolvingovom úvere je poskytnutie úveru a za dohodnutých podmienok aj poskytnutie revolvingu. Zákonná úprava dohody o zrážkach zo mzdy nešpecifikuje, akým spôsobom má byť vymedzený predmet zabezpečenia. Označenie pohľadávky, ktorej sa zabezpečenie týka ako určitý nárok z konkrétneho právneho vzťahu (v tomto prípade zmluvy o revolvingovom úvere s konkrétnym číslom) je z hľadiska identifikácie zabezpečenej pohľadávky dostatočne určité, pretože pohľadávku(y) nezameniteľne identifikuje z hľadiska osoby oprávnenej a povinnej, a z hľadiska určenia právneho vzťahu (právneho dôvodu) zabezpečovanej pohľadávky. Uvedenie výšky pohľadávky nie je ani v zmysle nejakej právnej normy, a ani všeobecných požiadaviek na určitosť právneho úkonu potrebné. Dohoda o zrážkach zo mzdy bola uzavretá v podobe a forme, akú zákon pripúšťa a povoľuje. Dohoda o zrážkach zo mzdy bola uzavretá dňa 22.05.2015. Podľa znenia § 5a ods. 1 písm. a) zákona č. 250/2007 Z.z., podľa ktorého Neprípustné je zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov v prospech predávajúceho alebo inej osoby, ibaže táto dohoda bola uzavretá vo forme osobitnej listiny, spotrebiteľ bol poučený o dôsledkoch jej uzavretia a mal možnosť ju odmietnuť, Ak dohoda o zrážkach zo mzdy je v súlade s týmto ustanovením, potom ide o zákonom dovolený spôsob zabezpečenia. Zákon nepredpisuje ako podmienku prípustnosti a platnosti dohody o zrážkach zo mzdy to, že dlžník má mať možnosť aj do jej textu zasahovať. V dohode o zrážkach zo mzdy uzavretej medzi účastníkmi konania sa výslovne uvádza : Dlžník si je vedomý, že uzavretie tejto Dohody je dobrovoľné a nie je podmienkou uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo poskytnutia úveru. Spoločnosť vyhlasuje, že uzavretie tejto dohody nevyžaduje ako podmienku pre uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo poskytnutia úveru. (bod I) Dlžník má možnosť odmietnuť uzavretie tejto Dohody tým, že ju nepodpíše. Dlžník podpisom na tejto Dohode potvrdzuje záujem uzavrieť Dohodu ako prostriedok zabezpečenia a splnenia svojich záväzkov voči Veriteľovi tým, že z jeho mzdy (iného príjmu) budú vykonávané zrážky zo mzdy v dohodnutej výške a tieto priamo poukazované Spoločnosti. (bod II) Poučenie o dôsledkoch uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy: Dôsledkom uzavretia tejto Dohody je možnosť Spoločnosti predložiť túto dohodu zamestnávateľovi (platiteľovi iného príjmu) Dlžníka na vykonávanie zrážok z jeho mzdy (alebo iného príjmu) vo výške uvedenej v čl. VI. tejto dohody. Zamestnávateľ (platiteľ iného príjmu) Dlžníka je povinný Dohodu rešpektovať a vykonávať zrážky zo mzdy. Súhlas s predložením tejto Dohody zamestnávateľovi a s vykonávaním zrážok zo mzdy (iného príjmu) Dlžník vyjadruje podpisom Dohody. Ďalší súhlas sa

nevyžaduje. Uzavretím Dohody vzniká Dlužníkovi povinnosť rešpektovať vykonávanie zrážok zo mzdy (iného príjmu) v dohodnutej výške, a to až do úplného splatenia pohľadávok Spoločnosti, prípadne aj iných nárokov, ktoré voči nemu vzniknú. Zrážky zo mzdy (iného príjmu) sa vykonávajú bez toho, aby bolo na ich vykonávanie potrebné súdne rozhodnutie alebo rozhodnutie osvedčujúce pohľadávky Spoločnosti. Vykonávaním zrážok zo mzdy a ich poukazovaním Spoločnosti dochádza k postupnému splácaniu Pohľadávok Spoločnosti. Dlužník nemá oprávnenie túto Dohodu pred splatením Pohľadávky vypovedať, od nej odstúpiť alebo ju iným spôsobom jednostranne ukončiť. (bod III) S prihladením na tvrdenia uvádzaného žalobcom nie je pritom možné zistiť, že by žalobca poprel možnosť prečítania si dohody o zrážkach zo mzdy či samotné prečítanie, možnosť odmietnuť uzavretie dohody o zrážkach zo mzdy či akékoľvek námietky nasledujúce po jej uzavretí. Žalobca v podanej žalobe nespochybnil vyššie uvedené skutočnosti týkajúce sa obsahu dohody o zrážkach zo mzdy a jej uzavretia. Uzavretá dohoda o zrážkach zo mzdy teda spĺňa všetky podmienky, ktoré určil zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, a teda predstavuje individuálne dojednaný právny úkon. Dohoda o zrážkach zo mzdy bola vždy uzavretá na samostatnom liste, dohodu o zrážkach zo mzdy žalobca uzavrieť nemusel. Žalovaný tieto skutočnosti opakovane v jej texte uviedol, a to priamo v prvých dvoch bodoch a aj s informáciou o tom, ako odmietnutie môže vykonať. Dohoda o zrážkach zo mzdy obsahuje poučenie aj o dôsledkoch jej uzavretia, teda čo dohoda znamená, aké má následky, kedy sa zrážka zo mzdy vykonáva, že už nie je potrebný ďalší súhlas dlžníka a že takýto súhlas udeľuje priamo podpísaním dohody, že nie je potrebné žiadne súdne rozhodnutie a že vykonávaním zrážok zo mzdy dochádza k postupnému splácaniu pohľadávky. Táto informácia je nielen korektná (uvádza všetky skutočnosti a dôsledky), ale postačujúca k tomu, aby si priemerne uvažujúci čitateľ urobil dostatočný úsudok o dôsledkoch jej uzavretia. O rovnakej dohode o zrážkach zo mzdy ako súladnej so zákonom rozhodol aj Krajský súd v Bratislave č. k. 6Co/142/2016-86 a Krajský súd v Banskej Bystrici č. k. 4Co/236/2016-63.

9. Odvolanie proti výroku III. rozsudku odôvodňuje odvolateľ tým, že súd rozhodol v rozpore so zákonom. Z bodu 2 spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy výslovne vyplýva, že uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy nie je podmienkou uzatvorenia a vykonávania zmluvy o revolvingovom úvere a súčasne, že dlžník nie je povinný prijať návrh danej rozhodcovskej zmluvy. Z právnych dôsledkov bodu 7 rozhodcovskej zmluvy vyplýva, že dlžník môže odstúpiť od rozhodcovskej zmluvy v lehote 14 kalendárnych dní od jej uzavretia. Uplatnením tohto práva môže dlžník bez ohľadu na postoj veriteľa dosiahnuť zánik rozhodcovskej zmluvy, bez toho, aby to malo vplyv na trvanie zmluvy o revolvingovom úvere. Je zrejmé, že súd prvej inštancie sa s uvedenou argumentáciou nevysporiadal, rovnako tak neposúdil základnú okolnosť spočívajúcu v tom, že dojednaním rozhodcovskej zmluvy spotrebiteľ nestráca právo brániť sa v civilnom konaní, nakoľko konanie pred stálym rozhodcovským súdom prebehne iba v prípade, ak naň dá podnet niektorá zo zmluvných strán prostredníctvom podania žaloby, a zároveň spotrebiteľ nie je zbavený možnosti iniciovať na všeobecnom súde konanie o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Ak konajúci súd ďalej uvádza, že spotrebiteľ podaním žaloby na rozhodcovský súd stráca možnosť konať v mieste svojho bydliska, potom dávame do pozornosti, že zákon č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní predpokladá predovšetkým písomnú formu rozhodcovského konania - pokiaľ spotrebiteľ nepožiada o ústne prejednanie veci. Žalovaný nemá vedomosť, že by žalobca o takýto priebeh konania žiadal.

10. Odvolanie proti výroku IV. odôvodňuje odvolateľ nesprávnou aplikáciou zákona č. 129/2010 Z.z. Podľa odôvodnenia rozsudku dôvod bezúročnosti úveru by mal spočívať v tom, že zmluva o revolvingovom úvere neobsahuje rozčlenenie splátky na časť istina, úrok a iné poplatky a termín konečnej splatnosti. Závery súdu o nedostatku v podobe rozpisovania splátky odporujú zákonu č. 129/2010 Z.z. a aj rozhodovacej praxi vrcholných súdnych inštancií (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/146/2017). Náležitosť „konečná splatnosť úveru“ nepozná úijné právo, čo napokon viedlo k tomu, že došlo k zmene zákona č. 129/2010 Z.z. a táto náležitosť práve z dôvodu dodržiavania úijného práva bola vylúčená. Ak uvádzanie konečnej splatnosti úveru bolo zo zákonnej úpravy vypustené, potom pri aplikácii znenia zákona do spomenutej novely je potrebné zachovať požiadavku na eurokonformný výklad zákona. Konkrétne vo vzťahu k uvádzaniu termínu konečnej splatnosti to znamená, že s týmito údajom (náležitosťou) nemôže byť spájaný následok v podobe bezúročnosti, pretože členský štát takúto skutočnosť nemôže upraviť vo vnútroštátnom práve ako dôvod bezúročnosti a ďalej ani preto, lebo údaj o konečnej splatnosti nie je spôsobilý ovplyvniť posúdenie rozsahu záväzku spotrebiteľa. Žalovaný tiež tvrdí, že súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil vykonané dôkazy a dospel k nesprávnym skutkovým a právnym záverom. Zákonná požiadavka uvedenia termínu konečnej splatnosti úveru bola v posudzovanom zmluvnom vzťahu splnená viacerými spôsobmi, a to určením podľa dátumu splatnosti

splátok v jednotlivých mesiacoch a počtu mesačných splátok, spôsobom vyplývajúcim z článku 4., ods. 4.5 zmluvných dojednaní, v zmysle ktorých dátum splatnosti poslednej splátky uvedený v oznámení o schválení úveru je zároveň termínom konečnej splatnosti, spôsobom vyplývajúcim zo Splátkového kalendára, ktorý predstavuje neoddeliteľnú súčasť zmluvy o revolvingovom úvere. Podporne je možné poukázať aj na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15, kedy samotný súdny dvor uvádza, že ohľadne splatnosti splátok nie je potrebné, aby zmluva uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok (výrok II rozsudku v spomenutej veci). Logickým dôsledkom a prepojením tohto záveru s náležitosťou „termín konečnej splatnosti“ je to, že postačuje také uvedenie údajov, ktoré termín konečnej splatnosti umožňuje identifikovať na základe v zmluve uvedených údajov, čo bolo zo strany žalovaného splnené - žalobca mal objektívnu vedomosť o tom, kedy nastáva termín splatnosti prvej i poslednej splátky úveru (vychádzajúc z počtu splátok a obsahu Oznámenia veriteľa o schválení úveru a Splátkového kalendára).

11. Žalobkyňa odvolací návrh nepodala, k doručenému odvolaniu žalovaného sa písomne vyjadrila, rozhodnutie súdu považuje za správne a navrhuje ho potvrdiť.

12. Odvolací súd vo veci rozhodoval podľa ustanovení zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“), účinného od 01.07.2016, ktorým bol zrušený doterajší zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, pričom podľa § 470 ods. 1 C.s.p. ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

13. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.), po zistení, že odvolanie proti rozsudku bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C.s.p.), oprávnenou osobou (§ 359 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 C.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 C.s.p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutia v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 367 ods. 3 C.s.p.), vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie bez potreby zopakovania či doplnenia dokazovania (§ 383 a § 384 C.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné, v dôsledku čoho je namieste rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti a v časti náhrady trov konania ako vecne správny potvrdiť.

14. Odvolací súd po preskúmaní rozsudku, konania jemu predchádzajúceho, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správny skutkovým zisteniam a vec i v prevažnej miere správne právne posúdil.

15. Z obsahu spisu vyplýva, že Žiadosťou o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvou o revolvingovom úvere č. 8500114646, podpísanou žalobkyňou 12.05.2015 a zástupcom žalovaného dňa 22.05.2015, žalobkyňa ako dlžník žiadala podľa bodu 5 o poskytnutie úveru (úverový limit) 1.500,- eur, so splatnosťou úveru 36 mesiacov, výška splátky 87,17 eur mesačne (mesačná splátka spolu s platbou podľa Dohody o poskytovaní služieb, ak bude uzavretá), mesačná splátka vrátane úrokov 52,88 eur, v ktorej nie je uvedená splatnosť jednotlivých splátok. V zmluve je celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť vo výške 2.053,68 eur, predpokladaná RPMN za úver 26,68 %, ročná úroková sadzba úveru 17,45 %, priemerná RPMN za úver 34,42 %, poskytnutá čiastka revolvingu 1.500 eur, poplatok za poskytnutie úveru 150,- eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 26,68 %, ročná úroková sadzba revolvingu 17,45 %, účel čerpania úveru je uvedený nákup elektroniky. V bode 6 sú údaje o schválenom revolvingovom úvere: poskytnutá čiastka úveru (úverový limit) 1500 eur, splatnosť úveru 36 mesiacov, splatnosť splátok nie je uvedená, výška splátky 87,17 eur mesačne (mesačná splátka spolu s platbou podľa Dohody o poskytovaní služieb), výška splátky vrátane úrokov 52,88 eur mesačne, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 2.053,68 eur, predpokladaná RPMN za úver 26,68 %, ročná úroková sadzba úveru 17,45 %, priemerná RPMN za úver 34,42 %, poplatok za poskytnutie úveru 150,- eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 26,68 %, ročná úroková sadzba revolvingu 17,45 %, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 5,05 % ročne. Podľa bodu 7 zmluvy o úvere dlžník, spoludlžník 1, 2 a veriteľ v ďalšom odkazujú na úpravu obsiahnutú v zmluvných dojednaniach Zmluvy o revolvingovom úvere (na zadnej strane tejto zmluvy o úvere), ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou tejto Žiadosti/Zmluvy. Dlžník, Spoludlžník 1, Spoludlžník 2 sa so zmluvnými dojednaniami zoznámili a nemajú

k nim žiadne výhrady a zaväzujú sa ich dodržiavať. V bode 8. zmluvy o úvere s názvom SANKCIE je v čl. 8.1. uvedené, že v prípade omeškania dlžníka s úhradou mesačnej splátky alebo jej časti je dlžník povinný zaplatiť zmluvnú pokutu 0,04 % dlžnej sumy za každý deň omeškania (14,6 % ročne). Na konci zmluvy, t.j. po bode 16 je dátum podpisu 12.05.2015 a podpis zmluvy o úvere žalobkyne a dátum podpisu 22.05.2015 a podpis zmluvy o úvere žalobkyne.

16. Podľa splátkového kalendára zo dňa 22.05.2015, adresovaného žalovaným žalobkyňu, mala žalovaná uhrádzať mesačné splátky po 87,17 eur, splatnosť prvej splátky je uvedená 01.07.2015, splatnosť nasledujúcich splátok je tiež uvedená k 1. dňu toho ktorého nasledujúceho mesiaca a posledná splátka je splatná 01.06.2018.

17. Dohodu o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. 8500114646 uzatvorili žalobkyňa a žalovaný dňa 22.05.2015, v ktorej článku I. je uvedené, že dlžník si je vedomý, že uzavretie tejto dohody je dobrovoľné a nie je podmienkou uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere alebo poskytnutia úveru. Podľa čl. II dlžník má možnosť odmietnuť uzavretie tejto dohody tým, že ju nepodpíše. Dlžník podpisom na tejto dohode potvrdzuje záujem uzavrieť dohodu ako prostriedok zabezpečenia a splnenia záväzkov voči veriteľovi tým, že z jeho mzdy budú vykonávané zrážky zo mzdy v dohodnutej výške a tieto priamo poukazované spoločnosti. Článok III obsahuje poučenie o dôsledkoch uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy, ktorým je možnosť spoločnosti predložiť túto dohodu zamestnávateľovi dlžníka na vykonávanie zrážok zo mzdy vo výške uvedenej v čl. V tejto dohody. Súhlas s predložením tejto dohody zamestnávateľovi a s vykonávaním zrážok zo mzdy vyjadruje podpisom dohody. Vykonávaním zrážok zo mzdy a ich poukazovaním spoločnosti dochádza k postupnému splácaniu pohľadávok spoločnosti. Dlžník nemá oprávnenie túto dohodu pred splatením pohľadávky vypovedať, od nej odstúpiť alebo ju iným spôsobom. Podľa čl. IV. spoločnosť (žalovaný) bude mať (má) voči dlžníkovi (žalobkyňu) pohľadávku, ktorá vznikne tým, že spoločnosť poskytne dlžníkovi na základe Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500114646 čiastku vo výške 1500 eur, Pohľadávky spoločnosti voči dlžníkovi zabezpečované touto dohodou sú tvorené úverom vrátane prípadných všetkých revolvingov poskytnutých dlžníkovi, príslušenstvom úveru (revolvingov), prípadne uplatnenými zmluvnými pokutami, nákladmi, ktoré spoločnosti preukázateľne vznikli v súvislosti s vymáhaním uvedených pohľadávok voči dlžníkovi a ďalšími prípadnými pohľadávkami spoločnosti voči dlžníkovi, ktoré vyplynú/vzniknú na základe alebo v súvislosti so zmluvou a jej prípadných dodatkov. Podľa čl. V strany dohodli v zmysle § 551 OZ k zabezpečeniu pohľadávok spoločnosti dohodu o zrážkach zo mzdy, ktorú dlžník poberá od zamestnávateľa (v časti určenej na doplnenie názvu zamestnávateľa dlžníka nie je uvedené nič) a na základe tejto dohody je zamestnávateľ dlžníka povinný vykonávať v prospech spoločnosti mesačne zrážky zo mzdy dlžníka v riadnom výplatnom termíne dlžníka a odvádzať ich na bankový účet č. 4019296401/7500 pod variabilným symbolom č. 8500114646 vo výške 87,17 eur mesačne. Podľa čl. VI sa strany dohodli, že zrážky zo mzdy dlžníka budú vykonávané zamestnávateľom dlžníka do doby, než spoločnosť zamestnávateľovi písomne ohlásí, že všetky jej pohľadávky, vzniknuté na základe zmluvy o úvere, sú splatené. Podľa čl. VIII. táto dohoda sa uzatvára na dobu, kým budú splatené všetky pohľadávky spoločnosti vzniknuté na základe alebo v súvislosti so zmluvou o úvere a jej prípadných dodatkov a môže byť zrušená či menená iba písomnou dohodou oboch strán.

18. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, vychádzajúc z odvolacej argumentácie uplatnenej žalovaným, bolo posúdiť správnosť skutkových a právnych záverov súdu prvej inštancie vedúcich k vyhovneniu žalobe v určení neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, v určení neprijateľnej zmluvnej podmienky - rozhodcovskej dohody a v určení, že úver je bez úrokov a bez poplatkov.

19. Cieľom spotrebiteľského práva je, aby spotrebiteľ bol chránený pred záväzkom voči nekalej podmienke uvedenej v spotrebiteľskej zmluve, teda aby ho táto podmienka nezaväzovala. Je potrebné konštatovať naliehavý právny záujem žalobcu na určení neprijateľnosti zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve, ktorý vyplýva priamo zo zákona (podľa § 3 ods. 3 a 6 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa spotrebiteľ sa môže domáhať ochrany svojho práva proti porušeniu práv proti porušiteľovi na súde). Zákon ďalej vyžaduje, aby šlo o podmienku neplatnú z dôvodu jej neprijateľnosti v zmysle hmotného práva a v takomto prípade je daný dôvod na určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky. Prioritne bolo potrebné vychádzať zo základnej požiadavky, že každá spotrebiteľská zmluva má vyjadrovať rešpekt k dodržiavaniu všeobecných zásad spotrebiteľského práva, a to náležitou obsahovou aj formálnou úpravou zmluvných podmienok, ktoré jednotlivo i vo svojom súhrne nenarušujú zmluvnú rovnováhu strán v neprospech spotrebiteľa.

20. Dôvera spotrebiteľa v poctivé konanie dodávateľa predpokladá, aby v prípade jej narušenia súd nahradil zdanlivú (formálnu) rovnováhu faktickou. Spotrebiteľ sa v porovnaní s dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj o úroveň informovanosti, a táto situácia ho vedie k prístúpeniu na podmienky pripravené vopred dodávateľom bez toho, aby mohol vplyvať na ich obsah, vrátane výberu zmluvného typu, rozsah a spôsob formulácie textu (rozsudky Súdneho dvora Európskej únie C-240/98 až C 244/98, Oceano Grupo Editorial, C-168/05, Mostaza Claro).

21. V prejednávanej veci súd prvej inštancie správne posúdil neplatnosť Dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 22.05.2015, ktorá bola uzatvorená medzi stranami. Bez pochybností možno konštatovať, že dohoda o zrážkach zo mzdy má spotrebiteľský charakter, keďže takýto charakter má aj zmluva o revolvingovom úvere, na základe ktorej žalovaný ako veriteľ poskytol žalobcovi ako dlžníkovi peňažné prostriedky ako úver. Správne preto súd prvej inštancie v zmysle požiadavky žalobcu podrobil súdnej kontrole zmluvné podmienky majúce charakter podmienok potenciálne spôsobilých vytvoriť značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Nemali by byť totiž žiadne pochybnosti o tom, že spotrebiteľ je v kontraktačnom procese slabšou zmluvnou stranou, či už z dôvodu neinformovanosti, resp. vyjednávacjej pozície pri pokuse dosiahnuť zmenu v zmysle vlastných predstáv o podmienkach zmluvy, ktorá bola naformulovaná dodávateľom vopred.

22. Zmluva o revolvingovom úvere, ktorú strany uzatvorili, spĺňa charakteristiku spotrebiteľskej zmluvy a ak v súvislosti s uzatvorením zmluvy o revolvingovom úvere bola uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným aj dohoda o zrážkach zo mzdy, je náležitým zaoberať sa tým, či dohoda o zrážkach zo mzdy, na základe ktorej by sa do dispozičnej sféry žalovaného mohlo dostať aj plnenie z neprijateľnej zmluvnej úverovej podmienky, je v konkrétnom prípade platným právnym úkonom. Posúdenie každého nároku je totiž vecou individuálnych skutkových zistení.

23. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy je legitímnym prostriedkom a ak neexistuje hoci len potencionálne riziko vymoženía nezákonného, či inak nečestného plnenia, je tento inštitút prípustným prostriedkom, ktorý umožňuje obídenným súdneho procesu siahnuť na majetok dlžníka. Ak však existuje čo i len hrozba vymoženía nečestného plnenia, je dôvod chrániť spotrebiteľa pred hroziacim rizikom. Predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy umožňuje obísť dôležitý prvok újního práva, a to ex offio súdnu kontrolu zmluvných podmienok, či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa (neprijateľné zmluvné podmienky). Spotrebiteľovi je nevyhnutné poskytnúť ochranu, najmä ak existuje nebezpečenstvo, že sa v euronekonformnom procese zrážok zo mzdy, na základe dohody o zrážkach zo mzdy, zabezpečuje a umožňuje uhradiť plnenie bez súdnej kontroly, na ktorú skutočnosť musí brať súd ohľad (porovnaj rozsudok C-106/77 Simmenthal). Ak by vnútroštátne právo umožnilo obísť takéto preskúmanie prostredníctvom uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy, išlo by o pozbavenie Smernice 93/13/EHS a jej užitočného úžitku.

24. Na zdôraznenie správnosti tohto záveru odvolací súd poukazuje na znenie písomných pripomienok Európskej komisie vo veci C-30/12 P.P.-POHOTOVOST, s.r.o.. Pre záver súdu bolo relevantné, že predmetná dohoda vzhľadom na jej osobitný význam bola vyhotovená z hľadiska podcenenia jej významu zo strany priemerného spotrebiteľa a umožňuje siahnuť spotrebiteľovi na majetok a vymôcť aj plnenia z poplatkov, ktoré sú neprijateľné. Práve žalobcovia a ich majetková sféra je v ohrození neprímeranej výšky zrážok zo mzdy, ktorých konečnú výšku určuje žalovaný svojim jednostranným rozhodnutím. V konaní pred súdom by mohla byť pohľadávka vyčíslená v zákonnej výške, čo sa žalovaný snaží touto dohodou obísť a preto je namieste práve táto určovacia žaloba. V opačnom prípade žalovaný výšku svojho nároku, ktorú si takto môže sám určovať, nebude mať potrebu nijako revidovať. Tento výklad je v súlade s judikatúrou Európskeho súdneho dvora, ktorej charakteristickou črtou je ochrana spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 18.11.2015, sp.zn. 8Cdo 483/2014).

25. Práve predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy umožňuje obísť prípadné neprijateľné zmluvné podmienky v zmluve o revolvingovom úvere, keďže iba ich predložením zamestnávateľovi žalobcu a oznámením výšky jeho dlhu podľa vlastného uváženia žalovaného, je zamestnávateľ povinný vykonávať zrážky zo mzdy žalobcu bez toho, aby žalovaným požadovaná pohľadávka voči žalobcovi prešla súdnym prieskumom jej oprávnenosti. Aj napriek tomu, že v dohodách o zrážkach zo mzdy je uvedená výška pohľadávky v samostatnom bode IV., zároveň je tam uvedené, že pohľadávky

veriteľa voči dlžníkovi zabezpečené touto dohodou sú tvorené úverom vrátane všetkých prípadných revolvingov poskytnutých dlžníkovi, príslušenstvom úveru, nákladmi, ktoré veriteľovi preukázateľne vznikli v súvislosti s vymáhaním uvedených pohľadávok a ďalšími prípadnými pohľadávkami, ktoré vyplynú/vzniknú na základe alebo súvislosti so zmluvou o revolvingovom úvere a jej dodatkami. Je teda možné, že v rámci takto vyčíslenej pohľadávky žalovaného voči žalobcovi sa môžu ocitnúť aj nároky, ktoré sú sporné a ktorých spornosť je takto vyňatá zo súdneho prieskumu. Inak povedané, sám žalovaný rozhodne o celkovej výške dlhu žalobcu ako spotrebiteľa voči žalovanému ako dodávateľovi, ktorý takto sám rozhoduje, že ním takto kvantifikovaná výška pohľadávky nebude vychádzať zo zmluvných podmienok, ktoré sú neprijateľnými. Výkon zrážok zo mzdy je tak súkromným procesom, ktorý nepodlieha nijakej kontrole primeranosti a žalobca je tak vystavený neprimeranému konaniu zo strany žalovaného ako dodávateľa.

26. Z uvedených dôvodov odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie konštatoval, že dohoda o zrážkach zo mzdy tak, ako je formulovaná, umožňuje žalovanému ako dodávateľovi obchádzať účinnú justičnú kontrolu, čím reálne dochádza k narušeniu rovnováhy medzi zmluvnými stranami v neprospech práv žalobcu ako spotrebiteľa a z tohto dôvodu je považovaná za neplatnú, ako to správne ustálil súd prvej inštancie. Určením neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy sa zároveň vyrieši podstatná sporná otázka, či je žalobca povinný uhrádzať žalovanému svoj dlh prostredníctvom tohto zabezpečovacieho inštitútu alebo nie a zároveň sa rozhodnutím súdu odstráni pochybnosti o platnosti či neplatnosti tohto zabezpečovacieho inštitútu.

27. Z preskúmanej rozhodcovskej zmluvy zo dňa 22.05.2015, vyplýva síce alternatívny výber rozhodcovského konania, podľa rozhodnutia strany podávajúcej žalobu, z čoho možno uzavrieť, že rozhodcovská zmluva znemožňuje spotrebiteľovi dosiahnuť rozhodovanie sporu štátnym súdom, ak žalobu podáva dodávateľ. Takto dojednaná rozhodcovská zmluva spôsobuje hrubú jednostrannú výhodnosť pre dodávateľa, pretože výber rozhodcu dodávateľom bol obsahom formulárovej dohody, ktorá je dodávateľom vopred pripravená, a spotrebiteľ nemal možnosť obsah dohody, a teda ani rozhodcovskej doložky ovplyvniť, mohol ju ako celok len prijať alebo odmietnuť. V danom prípade nemožno teda uvažovať nad tým, že by išlo o individuálne dojednanú zmluvnú podmienku. Rozhodcovská zmluva dojednaná za týchto podmienok môže ľahko slúžiť na obchádzanie platnej právnej úpravy slúžiacej na ochranu spotrebiteľa. Dodávateľ, ktorý určuje, ktorý rozhodcovský súd bude rozhodovať o prípadných sporoch zo zmluvy, je pre vybraný rozhodcovský súd zdrojom príjmov, preto je namieste obava, do akej miery je rozhodcovské konanie u dodávateľom vybraného rozhodcovského súdu objektívne.

28. Mohlo by sa zdať, že rozhodcovská zmluva bola dojednaná samostatne, ale je potrebné prihliadnúť na skutočnosť, že bola podpísaná v rovnaký deň ako úverová zmluva a dohoda o zrážkach zo mzdy a že tieto dokumenty tvoria jeden celok, ktorý bol spotrebiteľovi predložený na podpis. Nemožno teda takto dojednanú rozhodcovskú doložku považovať za individuálne dojednanú, pretože len skutočnosť, že sa nachádza na samostatnej listine dostatočne presvedčivo nepreukazuje, že bola dojednaná individuálne. V danej veci je teda podstatné, že ide o zmluvnú podmienku, ktorá nebola individuálne dojednaná, spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, pretože rozhodcovský súd podľa rozhodcovskej doložky vyberá dodávateľ, ak je žalobcom.

29. Vzhľadom na všetky tieto dôvody predmetná rozhodcovská zmluva bola správne posúdená ako neprijateľná zmluvná podmienka v zmysle § 53 ods. 1 OZ účinného v čase uzatvorenia zmluvy, pretože spôsobila značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Vzhľadom na skutočnosť, že rozhodcovská zmluva je obsahom formulárov pripravených dodávateľom a podpísaných spotrebiteľom v rovnaký deň, je zrejmé, že dlžník nemal možnosť uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy ovplyvniť. Len v prípade, ak by rozhodcovská zmluva bola dohodnutá individuálne, bolo by možné uvažovať, že spotrebiteľ bol riadne oboznámený s rozhodcovskou doložkou a pristúpil na ňu.

30. Rovnako bolo potrebné dospieť k záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru z dôvodu absencie podstatných obsahových náležitostí zmlúv o úvere, v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, keď v zmluve nebola jednoznačne uvedená konečná splatnosť úveru (§ 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z.).

31. V zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y). Pre spotrebiteľský úver na rozdiel od úveru bežného zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v ustanovení § 9 ods. 1, 2 predpisuje ďalšie formálne a obsahové náležitosti. Z hľadiska formálnych náležitostí ide o písomnú formu, ktorá sa pri bežnom úvere nevyžaduje. Ustanovenie § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov vymedzuje prípady, kedy sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Výklad a aplikácia ustanovenia § 11 ods. 1 citovaného zákona musí byť v súlade so zmyslom a účelom citovaného zákona. Tým, že zákonné dodržanie iba niektorých obsahových náležitostí zmluvy, ako aj písomnej formy, postihuje bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou, robí z týchto náležitostí nevyhnutné podstatné obsahové náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Pokiaľ úverová zmluva uzavretá medzi jej účastníkmi niektorú z náležitostí vymenovaných v ustanovení § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov neobsahuje, poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

32. Účelom ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. je zabezpečiť, aby bol spotrebiteľ jasne a bez pochybností a ďalších výpočtov informovaný, kedy nastane konečná splatnosť úveru, teda dokedy bude splácať úver. Pojem „termín“ predstavuje presné časové vymedzenie. Termín konečnej splatnosti spotrebiteľského v zmluvách nie je uvedený ani tak, aby sa dal bez pochybností určiť odkazom na dohodnutý termín splatnosti jednotlivých splátok a ich počet. Termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru musí byť v zmluve vyjadrený dostatočne určito a nie udalosťou, ktorá je závislá na vôli ktorejkoľvek zmluvnej strany, pričom odvolací súd zdôrazňuje, že v prejednávanej príhode ide o náležitosť predpokladanú zákonom. Úverová zmluva je konsenzuálnym kontraktom a už pri uzavretí zmluvy v deň jej uzavretia bez ohľadu na deň poskytnutia spotrebiteľského úveru musia byť dohodnuté jej podstatné obsahové náležitosti. Bolo preto povinnosťou žalovaného v uzatvorených úverových zmluvách jednoznačne a zrozumiteľne uviesť termín konečnej splatnosti úveru. Tento údaj sa však v zmluve nenachádza, pritom údaj o počte splátok a dni splatnosti splátok, ako ani odkaz na vymedzenie konečnej splatnosti v ďalších zmluvných dojednaniach, požiadavku citovaného zákonného ustanovenia o konečnej splatnosti úveru nespĺňa.

33. Pokiaľ odvolateľ poukazoval na znenie zmluvných dojednaní, v zmysle ktorých dátum splatnosti poslednej splátky uvedený v oznámení o schválení úveru je zároveň termínom konečnej splatnosti, a na to, že s uvádzaním alebo neuvádzaním termínu konečnej splatnosti nie je možné v zmysle záverov Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15 dovodzovať záver o bezúročnosti úveru, odvolací súd sa s touto námietkou nestotožňuje. Žalovaným uvádzané zmluvné dojednania sa nachádzajú na zadnej strane jednotlivých zmlúv, majú charakter všeobecných obchodných podmienok, obsahujú značný počet rôznych zmluvných dojednaní, je iluzórne, že by sa priemerný spotrebiteľ s ich obsahom oboznámil. Povinnosťou žalovaného ako dodávateľa bolo uviesť podstatné obsahové náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a teda aj údaj o konečnej splatnosti úveru, dostatočne prehľadne spolu s ostatnými náležitosťami na prednej strane zmluvy. Aj keď možno pripustiť výklad, že termín konečnej splatnosti nemusí byť uvedený konkrétnym dátumom, zároveň musí byť uvedený takým spôsobom, ktorý umožní priemernému spotrebiteľovi bez ďalších úkonov mať jasnú predstavu o tom, kedy nastane konečná splatnosť úveru. Tento údaj je podstatný, jasne stanovuje časový rámec trvania úverového vzťahu, pre spotrebiteľa je dôležité vedieť, ako dlho bude úverový vzťah trvať a kedy presne nastane konečná splatnosť úveru.

34. Naviac odvolací súd poznamenáva, že nie sú žiadne pochybnosti o tom, že predmetná zmluva bola uzavretá medzi podnikateľom a spotrebiteľom a že má podobu štandardnej formulárovej zmluvy, ktorá je typická tým, že sa uzatvára vo viacerých prípadoch a že spotrebiteľ spravidla jej obsah nemení vzhľadom na formulárovú predtlač. Teda spotrebiteľ buď prijme podmienky zmluvy, ktoré si dodávateľ sám v predstihu, teda zjavne „v klude a bez časového stresu“ podľa svojej predstavy naformuloval alebo zmluvný vzťah nevznikne. Nemali by byť tiež pochybnosti, že za takéhoto stavu je spotrebiteľ z hľadiska informovanosti a vyjednávacej pozície slabšou stranou zmluvného vzťahu.

35. Keďže pre uvedenú chýbajúcu náležitosť zmluvy postačoval záver súdu o bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutých úverov, bolo už bezvýznamné a nevhodné zaoberať sa ďalšími

dôvodmi pre vyslovenie takéhoto záveru, teda neuvedenie konkrétnej výšky, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a neuvedenie úrokovej sadzby.

36. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti vo výrokoch I., III., IV. ako aj vo výroku V. a VI. o náhrade trov konania, odvolacími dôvodmi osobitne nenapadnutom, v súlade s ust. § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

37. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu argumentáciu odvolateľa, už nespôsobilú ovplyvniť posúdenie rozsudku súdu prvej inštancie, odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

38. Žalobkyňa má voči žalovanému podľa § 255 ods. 1 C.s.p. a § 396 ods. 1 C.s.p. nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške, vzhľadom na to, že žalobkyňa bola v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešná a neboli tu dané žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali výnimočne jej náhradu trov konania nepriznať (§ 257 C.s.p.). O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 C.s.p. súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

39. Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).